

saa stærkt delt er Meningerne om, hvordan Jagtloven skal være. Jeg betragter dette Lovforslag som et Forhandlingsgrundlag og gaar ud fra, at man i det Udvalg, der rimeligvis bliver nedsat, vil tage Hensyn til de forskellige Henvendelser, der kommer ude omkring fra Befolkningen. Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om Jagtretten. Af det Lovforslag, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat, ser man, at han holder bestemt paa, at Jagtretten tilkommer Grundejerne, ligesom det ærede Medlem Hr. Andreassen holder paa det modsatte, nemlig at Jagtret og Brugsret følges ad. Det er to stærkt modstridende Standpunkter, som det rimeligvis bliver vanskeligt at forene. Jeg forstaar Ministerens store Betænkeligheder ved at ændre denne Grundregel og gribe ind i bestaaende Kontraktforhold. Men lige saa vel forstaar jeg de stærke Ønsker, der næres ude omkring hos Jordbrugere om at faa en Ændring i de bestaaende Forhold, idet Dyrevildtet ofte forarsager ret stor Skade paa deres Marker. Jeg vil derfor haabe, at det kommende Udvalg nøje vil overveje, hvilke Hensyn der her kan tages til Brugernes Ønsker, og at man i den Retning gaar saa vidt som muligt. Ifølge Lovforslagets § 7 har Brugerne Ret til at nedskyde Kron-, Daa- og Raavildt, som gør Skade, og ligeledes er der i § 9 indsat en Bestemmelse om Erstatning til Brugerne af Lejehuse, naar Vildtet gør Skade paa deres Markafgrøde. Jeg paaskønner de Indrømmelser, her er givet, men det er jo meget snævre Bestemmelser, idet det kun er enkelte Vildtarter, de paagældende faar Ret til at nedskyde. Ogsaa andre Vildtarter gør Skade paa Markerne, og der kunde derfor være Grund til at overveje, om ikke ogsaa de skulde omfattes af denne Bestemmelse. Med Hensyn til Erstatning er der kun nævnt Brugere af Lejehuse, men vi maa huske paa, at der ved den almindelige Fæsteafløsning blev en hel Del Fæstere og Forpagtere tilbage, som ikke kom ind under den almindelige Fæsteafløsningslov, og som heller ikke bliver omfattet af den nævnte Bestemmelse her i Lovforslaget. Disse Forpagtere og Fæstere var tidligere nogenlunde ligestillede med andre Fæstere omkring paa Godserne, men de blev ved Fæsteafløsningsloven stillet betydeligt anderledes, idet de paa Grund af deres lidt særegne Forhold ikke kom med ved Fæsteafløsningen. Disse Folk følte sig naturligt noget brøstholdne ved ikke den Gang at komme ind under de gunstige Betingelser, der blev givet de andre Fæstere ved Af-

løsningsloven. Nu staar vi igen overfor et Lovforslag, der vil bevirke en mindre gunstig Stilling for de ontalte Fæstere og Forpagtere end for Brugere af Lejehuse. Jeg vil derfor gerne henstille, at man i det kommende Udvalg tager forstaaende og hensynsfuldt paa de Krav og Ønsker, der kommer fra disse Fæstere og Forpagtere, som ikke kom med, den Gang Fæsteafløsningsloven blev givet. Jeg tillader mig at henstille, at det overvejes, hvorvidt det ikke var rigtigt at udstrække Retten til Erstatning ifølge § 9 til ogsaa de Fæstere og Forpagtere, som ikke er nævnt i Lovforslaget.

Det andet, jeg gerne vil nævne, angaar de Bestræbelser, Naturfredningsraadet udfolder med Hensyn til Fredning af Kyststrækninger. Hensigten med saadan Fredning er formentlig at skaane de sjældne Fuglearter, vi endnu har, og et saadant Ønske kan jeg naturligvis paaskønne. Men samtidig med, at man paabyder en saadan Fredning, foretager man et Indgreb i de Rettigheder til Kyst- og Strandjagt, som Befolkningen paa disse Egne har. Den Fredning af Kyststrækninger, som efterhaanden finder Sted i stor Udstrækning, har vakt ikke saa lidt Uvillie og fremkaldt stærke Protester fra deres Side, som det gaar ud over, og efter min Mening med Rette. Jeg maa ogsaa sige, at jeg synes, man ved de Foranstaltninger, der her foretages paa Naturfredningsnævnets Initiativ, kommer noget i Konflikt med den Opfattelse, som den højtærede Landbrugsminister har gjort gældende med Hensyn til, at Jagtretten skal følge Ejendomsretten, og at man ikke kan lade Jagtret og Brugsret følges ad, fordi dette vil medføre et Indgreb i bestaaende Rettigheder, idet man netop ved denne Naturfredning kommer til at gøre Indgreb i Rettigheder, som Befolkningen paa disse Egne i Forvejen har. Jeg vil derfor henstille, at hele dette Spørgsmaal tages op i Forbindelse med Spørgsmaalet om Jagtret i Forhold til Brugsret. Mon det ikke vilde være muligt ad andre Veje at finde Midler til at skaane disse sjældne Fuglearter, som Naturfredningsnævnet ønsker at skaane? Maaske man ved strengere Bestemmelser med Hensyn til ulovlig Jagt og Nedskydning af fredede Vildtarter kunde naa et Resultat, saaledes at man ikke lægger Hindringer i Vejen for den fortsatte Udøvelse af en gammel Ret, som Fiskere og Landbrugere har haft til at jage ude omkring paa Fjorde og paa de Kyststrækninger, her er Tale om. Jeg tror, den Udvikling, som man ved Naturfred-